Arimaa Nokku
அரிமா
நோக்கு
18:2
ISSN 2320-4842
ஆசிரியர்: ஈரோடு தமிழன்பன்
மொழி, இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, வரலாறு, மெய்யியல், அறிவியல்சார் பன்னாட்டுக் காலாண்டிதழ்
INTERNATIONAL QUARTERLY ON LANGUAGE, LITERATURE, ART, CULTURE, HISTORY, PHILOSOPHY AND SCIENCE
பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையத்தின் ஏற்பினைப் பெற்ற ஆய்விதழ்
UGC - CARE LISTED AND PEER REVIEWED JOURNAL

ISSN 2320-4842

அரிமா நோக்கு

18:2 ஜூலை 2024

ஆசிரியர்

ஈரோடு தமிழன்பன்

இணையாசிரியர்

இரா.பன்னிருகைவடிவேலன்

ஆசிரியர் குழு

நா. கணேசன் (அமெரிக்கா)

நா. சுப்பிரமணியன் (கனடா)

பொன். செல்வகணபதி

ஒப்பிலா மதிவாணன்

சீதாலட்சுமி (சிங்கப்பூர்)

மு. பரமசிவம் (மலேசியா)

பத்மாவதி விவேகானந்தன்

இரா. பிரேமா

பா. இரவிக்குமார்

மருதூர் அரங்கராசன்

பெ. இலக்குமிநாராயணன்

எஸ். ஏ. சங்கரநாராயணன்

அறிவுரைக் குழு

இந்தியாவிலும் அயல் நாடுகளிலும் உள்ள தமிழியல் அறிஞர்கள், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் மற்றும் படைப்பாளிகள்

பதிப்பாளர்

இரா. பன்னிருகைவடிவேலன்

259 நேரு நகர், 2ஆவது முதன்மைச் சாலை, பழைய மகாபலிபுரம் சாலை, கொட்டிவாக்கம், சென்னை 600 096

arimaanokkuu@gmail.com

+91 91766 30415

ISSN 2320-4842

பொருளடக்கம் CONTENTS

புலவர் குழந்தையின் பன்முக ஆளுமை - கோ. பழனி 5
புறநானூற்றில் விளிம்பு நிலை வாழ்வியல் - மு. வையாபுரி 10
நகரத்தார் வழிபாட்டில் நாயன்மார்கள் - சி. சிதம்பரம் 21
வில்லிபாரதத்தில் இணைப்பொருட்கள் - கு. வினோத்குமார் 26
போகரும் பயண இலக்கியமும் - முனைவர் வெ. சிவசங்கர் 31
குடியேற்ற நகர தாலாட்டில் சமூகவியல் - பி. வசந்தபிரியா 34
பக்தி இலக்கியத்தில் ஆடற்கலை - ச. விஜயலட்சுமி 38
நவீன கவிதைப் புனைவுகளில் பெண் மொழி
முனைவர் கோ. நிர்மலாதேவி 44
வீர மரபும் அதிகாரப்படி நிலைகளும் - பொ. அகத்திய பாலா 50
அகத்திணைப்பாடல்களில் தமிழர் திருமணம் -தே. ராஜகுமார் 57
எட்டுத்தொகை அகப்பாடலில் யுவதிகளின் தொழில்கள்
கா. புவனேஸ்வரி 65
தொல்காப்பிய அகத்திணையியலில் காணலாகும் சமூகப்படி
நிலைகள் - ரா. முத்துப்பாண்டி 68
ரகுநாத சேதுபதி திருப்புல்லாணித் திருத்தலத்திற்கு
வழங்கிய ஊர் தானங்கள் - ஆ. கவிதாராணி 73
சங்க கால மருதநில வழிபாடுகள் - ஆ. சரஸ்வதி 78
அறிமுக நோக்கில் செந்தமிழ் இதழும் திருக்குறளும்
இ. நாகராஜ் 81
திருமூலரின் அறசிந்தனைகள் - G. வரதராஜன் B.A. 87
இமையம் நாவல்களில் பெண்ணியச் சிக்கல்கள்
ப. மலர்விழி 91
A Comparative Study on Peranbu and Trying to Grow
- A Study of Sexuality in Persons with Disabilities
R. Nilavazhagan 95
அரபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளுக்கு இடையேயான
உறவுகள்: ஓர் ஆய்வு - மு.ர. தமீம் அன்சாரி 98
திருப்பழனிமலைப் பதிகம் கூறும் முருகன் - தமிழரசன். பா 105
கந்தபுராணப் பாத்திரப்படைப்புகளில் மாயை
வே. விஷ்ணுபிரியா 109
புலவர் புராணம் காட்டும் கம்பரின் புலமைத் திறம்
ம. பிரவின் குமார் 113
பண்டைய தமிழர்களின் ஓவியக்கலை - மா. ரசல் ஜெயபதி 117
நற்றிணையில் விருந்தோம்பல் - ஜெனோவா 122
சுந்தரரின் திருக்கோடிக்குழகர் பதிகத்தில் இயற்கை-ம.வளர்மதி 127
சங்க இலக்கியமும் கவின் கலைகளும்
முனைவர் வா. மு. சே.முத்துராமலிங்க ஆண்டவர் 132
நாக வழிபாட்டில் நம்பிக்கைகள் - மு. பழனியம்மாள் 136
கிறித்தவக் காப்பியங்களில் அறம்
முனைவர் இ.மேரி இமாகுலேட் ராஜகுமாரி 140
செஞ்சி வட்டாரப் படைப்புக் களத்தில்
பெண்கவிஞர்களின் பங்களிப்பு - சு. இளவரசி 144
சுப்ரபாரதிமணியனின் மூன்று நதிகள் என்ற சிறுகதைகள்
தொகுப்புக் காட்டும் பின் நவீனத்துவக்கூறுகள்
தி. உமாதேவி 148
அளம் நாவல் காட்டும் பெண்களின் நிலை
பெ.சிவசக்தி - முனைவர் வி. கலாவதி 154
தமிழில் அறிவியல் இதழ்கள்
முனைவர் மு. கோவிந்தராஜூலு 158
பெயல் மணக்கும் பொழுது ஈழக்கவிதைத் தொகுப்பு ஓர் ஆய்வு
ஜோ. இளங்கோவன் - வா.மு.சே.முத்துராமலிங்க ஆண்டவர் 160
நாட்டுப்புறப்பாடல் வகைமைகள்
கி. சுப்பிரமணி 163
மன்னர் - புலவர் உறவு - முனைவர் ரா. திவ்யா 168
எட்டுத்தொகை அகப் பாடல்களில் வெருஉதல் மெய்ப்பாடு
முனைவர் செ. பவித்ரா 171
குறிஞ்சி நில வருணனையில் மலர்கள்
முனைவர் செ. ஜமுனா 174

ISSN 2320-4842

குறிஞ்சி நில வருணனையில் மலர்கள்

முனைவர் செ. ஜமுனா
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
என்.ஜி.எம். கல்லூரி
பொள்ளாச்சி.

சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்க்கவிஞர்கள் மண்ணுலகில் உள்ள நிலம் அதிலுள்ள இயற்கைக் காட்சி, பருவகாலங்கள் ஆகியவை மனிதனுடைய வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன என்பதை நுட்பமாகக் கண்டுள்ளனர். இதனால் நிலம் மற்றும் பொழுது குறித்த அறிவை நிரம்பப் பெற்றிருந்தனர். அதன் பயனாக மனித வாழ்விற்கு ஆதாரமாக அமைந்த நிலம், பொழுது ஆகிய இரண்டுமே முதன்மை என்பதை உணர்ந்து இதனை 'முதற்பொருள்' என்ற பெயரால் குறித்தனர். அந்த முதற்பொருளில் ஒன்றான குறிஞ்சி நிலத்தின் வருணனையில் மலர்களைப் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

முதற்பொருள்

தொல்காப்பியர் நிலம், பொழுது ஆகிய இரண்டும் முதற்பொருள் என்றும், அவ்வந் நிலத்தில் வாழ்கின்ற உயிர்கள், தாவரங்கள், இசை, தொழில், உணவு போன்றவை கருப்பொருள் என்றும், அந்நிலங்களில் நிகழ்கின்ற ஒழுக்கங்களை உரிப்பொருள் என்றும் வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

> முதல்எனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்
> இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே (தொல்.அகத்.4)

என்ற நூற்பாவில் முதற்பொருள் நிலம், பொழுது ஆகிய இரண்டும் ஆகும் என்பது சுட்டப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்தில் நிலம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐந்து வகையாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் சிறுபொழுது, பெரும்பொழுது என இருவகைப் பொழுதுகளையும் சங்கச்சான்றோர் பகுத்துள்ளனர் என்பது மேற்கண்ட தொல்காப்பியரின் கருத்தினால் அறியமுடிகின்றது.

இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வினை மேற்கொண்ட மக்கள் தாவரங்கள் விலங்குகள், மலர்கள் போன்றனவற்றின் அழகிலும், செயலிலும் ஈடுபாடு கொண்டு அவற்றினை வாழ்வின் ஓர் அங்கமாக மாற்றிக் கொண்டனர். அவ்வகையில் நிலத்தின் வளம், அழகு, செழிப்பு ஆகியனவற்றின் வருணனையிலும், பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது எனப்படும் கால அளவைகளை உணர்த்தும் வருணனையிலும் மலர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியம் வழி அறியமுடிகின்றது.

நிலப்பகுப்பு

சங்க காலச் சான்றோர்கள் நிலத்தை மலை, காடு, வயல், கடல் ஆகிய நான்கு பகுப்பாகக் கண்டனர். அவற்றில் குறிஞ்சி நிலம் மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியும், முல்லை நிலம் காடும் காடு சார்ந்த பகுதியும், மருத நிலம் வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியும்,நெய்தல் நிலம் கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியும் ஆகும். குறிஞ்சியும், முல்லையும் தம் வளம் குன்றிய நிலை எய்தும் போது அந்நிலத்திற்குப் பாலை எனவும் பெயரிட்டுள்ளனர்.

தொல்காப்பியர் இதனை முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்று வரிசைப்படுத்திக் கூறுகின்றார். பாலைக்கென்று தனிநிலம் இன்மையால் அதைக் குறிப்பிடவில்லை.

> மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
> சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
> வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
> வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

ISSN 2320-4842

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே
(தொல்.அகத்.5)

நூற்பாவில் அந்நிலங்களுக்குரிய தெய்வத்தின் பெயரோடு நிலங்களை வரிசைப்படுத்தியுள்ளமையை அறியமுடிகின்றது. மேலும் பாலை என்பதொரு தனி நிலம் இல்லை என்பதையும், குறிஞ்சியும், முல்லையும் நீரின்றி வறண்ட நிலப்பரப்பே பாலை என்பதையும் இளங்கோவடிகள் கூறியுள்ளதன் வழி உறுதிப்படுத்த முடிகின்றது.

முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் திரிந்து
நல்லியல்பு இழந்து நடுங்குதுயர் உறுத்து
பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்
(சிலம்பு. காடுகாண்.64-66)

மேற்கண்ட கருத்தை இவ்வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன. நானிலப் பாகுபாட்டை முதலில் கூறிய தொல்காப்பியர் நானிலம் தவிர்த்த மற்றொரு நிலத்தை 'நடுவணது' என்ற சொல்லால் காட்டியுள்ளார் இதனை.

நடுவண் ஐந்திணை நடுவண தொழிய
படுதிரை வையம் பாத்திய பணபே
(தொல்.பொருள்.2)

என்ற நூற்பா வழி அறியமுடிகின்றது. அகத்திணையியலில் 'நடுவண்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்திய தொல்காப்பியர், பின்னர் புறத்திணையியலில் "பாலை" என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

வாகை தானே பாலையது புறனே
(தொல்.பொருள்.73:1)

இந்த நூற்பாவினால் பாலை என்ற பெயரும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்று அறியமுடிகின்றது. இதனால் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐவகை நிலங்கள் தமிழகத்தில் இருந்தமை அறியப்படுகின்றது. இவ்வைந் நிலப்பகுப்பு பற்றிய தமிழரின் சிந்தனை உலகில் எங்கும் இல்லாத தமிழருக்கே உரிய சிறப்பாகும்.

குறிஞ்சி நில வருணனை

பன்னிரெண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மலரும் மலராம் 'குறிஞ்சி' மலரின் தொடர்புபடுத்தி இந்நிலம் குறிஞ்சி நிலம் எனப்பெயர் பெற்றது. இந்நிலப் பகுதிக்குச் சங்க இலக்கியத்தில் பல பெயர்கள் வழங்கப் படுகின்றன. அவை: பொருப்பு, வரை, அடுக்கம், கோடு, சிலம்பு, வெற்பு, கல், கரை, கவான், குவடு, குன்றம், துறுகல், பிறங்கல் என்பனவாகும்.

ந.சி. கந்தையாபிள்ளை, "மனிதன் ஆதியில் குறிஞ்சி நிலத்திலேயே தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினான், கொடியவிலங்கினங்களின்றும் அவனைக் காப்பாற்ற குகைகள் அங்குதானுண்டு. துட்ட விலங்குகளின்றும் தன்னைக் காத்துக் கொள்வதற்கே அன்றி, உணவின் பொருட்டும் அவன் வேட்டையாட வேண்டியிருந்தது. ஓரிடத்தில் தங்கியிராது இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்து வாழும் வாழ்க்கை உடையவனாக இருந்தான் எனத் தெரிகிறது". (தமிழர் சரித்திரம், பக்.40—41) என்று குறிஞ்சி நில மனிதனின் வாழ்க்கை முறை குறித்துக் கூறியுள்ளார். இதனால் குறிஞ்சி என்ற மலைப்பகுதியிலேயே மனிதன் தன் வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடங்கியுள்ளான் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

குறிஞ்சி நிலத்தில் காணப்படும் தாவரங்கள் பற்றி, "மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியில் வளரும் தாவரங்களைக் குறிஞ்சி நிலத் தாவரங்கள் என்போம். இக்குறிஞ்சி நிலத்தில் வேங்கை, சந்தனம், கோங்கம், பலா, வாழை, அசோகு, சுரபுன்னை, கடம்பம், இற்றி, மாமரம் முதலான மர வகைகளும், தினை, குறிஞ்சி முதலான செடி வகைகளும், காந்தள் முதலான கொடிகளும், மூங்கில், நரந்தம் முதலான புல் வகைகளும் மிகுந்து காணப்படுகின்றன" (எட்டுத்தொகை அக நூல்களுள் உயிரினக் குழுமம், ஆய்வேடு, ப.45) என பெ.ஆனந்த் குறிப்பிட்டுள்ளது இங்கு சுட்டத்தக்கது.

இக்குறிஞ்சி நிலம் பற்றிய வருணனையில் சில மலர்கள் பின்புலமாகப் புலவர்களால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அதற்கான பின்புலத்தை உற்று நோக்கும் போது அம்மலர்கள் அவ்வந்நிலத்திற்குரிய கருப்பொருள்களாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

குறிஞ்சி மலர்

குறிஞ்சி மலர் பன்னிரெண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மலர்வது. ஆதலால் குறிஞ்சி மலர் பற்றிய செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் மிகுதியாக இடம் பெறவில்லை. ஒருசில பாடல்களில் மட்டுமே பேசப்பட்டுள்ளன. கரிய கொம்பில் பூத்த குறிஞ்சிப் பூக்களைக் கொண்டு பெரியளவிலான தேனை வண்டுகள் தொகுப்பதற்கு

ISSN 2320-4842

இடமாகிய நாட்டை உடையவன் தலைவன். இதை.

....சாரல்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே
(குறுந்.3)

எனும் வரிகளால் அறியமுடிகிறது. குறிஞ்சி மலரில் இருந்து மட்டுமே தேன் எடுத்துத் தேனடை உருவாக்கும் அளவு குறிஞ்சிமலர்கள் மிகுதியாக மலர்ந்துள்ளன என்பது இதனால் பெறப்படுகிறது. குறிஞ்சி மலரில் இருந்து எடுக்கப்படும் தேன் மிகச் சுவையுடையது எனக் கூறுவர். குறிஞ்சி நிலத்தின்கண் உள்ள ஓர் ஊரில் குறிஞ்சி மிகுதியாக இருந்தது என்பதை,

கருங்கோற் குறிஞ்சிநும் உறைவுஇன்
ஊர்க்கே (அகம்.308)

என்ற வரியால் உணரமுடிகிறது. மேலும் மலையில் குறிஞ்சி மலர்வதை,

நீள் மலைக் கலித்த பெருங் கோற் குறிஞ்சி
(நற்.301)

எனும் பாடலடியும் புலப்படுத்துகின்றது. இதனால் குறிஞ்சி மலர் மலர்ந்து மலைப்பகுதியை அழகுறச் செய்தது என்பதை அறியமுடிகிறது.

வேங்கை மலர்

வேங்கை மலர் குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய மலராகும். இது பெருவாரியாக சங்க இலக்கியத்தில் குறிஞ்சி நில வருணனைக்கான பின்புலத்தில் அமைந்துள்ளது. கொல்லனின் உலைக்களத்தில் அடிக்கும் இரும்பின் பொறி சிதறுவது போல வேங்கை மலர்கள் உதிரும் மலை என்று இங்கு வேங்கை மலர் குறிஞ்சிநில வருணனையில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதனை,

....கொல்லன்
ஏறி பொன் பிதிரின் சிறு பல தாஅய்
வேங்கை வீ உகும் ஓங்கு மலை (நற்.13)

என்ற வரிகளால் உணரமுடிகிறது. மேலும் தலைவியின் தந்தைக்குரிய மலை வளத்தைக் குறிப்பிடுகையில்,

..................................வேங்கை
வீ உக விரிந்த முன்றில் (நற்.232)

என வேங்கை மலர் உதிருமாறு வரிந்து கட்டப்பட்ட வேலியை உடைய முன்றிலை உடையது எனத் தோழி விளக்குகிறாள்.

இதனால் வீட்டின் அருகிலேயே வேங்கை மரம் வளர்க்கப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. இதே போன்று நற்றிணை-259 ஆம் பாடலும் வேங்கை மலர்ந்து குறிஞ்சி நிலத்திற்கு அழகு சேர்ப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

அரும்புகள் எதுவுமின்றி மலர்ந்த கரிய அடிப்பகுதியையுடைய வேங்கை மரத்தின் மேற்பகுதியில் வளர்ந்துள்ள பெரிய கிளைகளில் தங்கியுள்ள மயிலானது மலர்களைக் கொய்யும் இளமகளிரைப் போலக் காட்சியளிக்கும் நாட்டையுடையவன் தலைவன் என்பதை.

அரும்பு அற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மேக்கு எழு பெருஞ்சினை இருந்த தோகை
பூக்கொய் மகளிரின் தோன்றும் நாடன்
(குறுந்.26)

விரிந்த வேங்கைப் பெருஞ்சினைத் தோகை
பூக்கொய் மகளிரின் தோன்றும் நாடன்
(ஐங்.297)

எனும் பாடல்கள் கூறுகின்றன. இதில் குறிஞ்சி நிலத்தின் இயற்கை வருணனைக்காக வேங்கை மலர்கள் பின்புலமாகப் பயன்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

கிழங்கு அகழ் நெடுங்குழி மல்க வேங்கைப்
பொன் மலிபுது வீ தாஅம் அவர் நாட்டு
(ஐங்.208)

எனும் வரிகள், கானவர் கிழங்கு அகழ்ந்த குழிகள் நிறையும்படி வேங்கை மரத்தின் பொன்னிறமுடைய மிகுந்த பூக்கள் பரந்து கிடக்கின்ற தலைவன் நாட்டினைப் பற்றித் தோழி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. நற்றிணை - 112, அகநானூறு 205, புறநானூறு 108, 137 ஆகிய பாடல்களும் நில வருணனையில் வேங்கை மலர் பயன்பட்டுள்ளதைக் கூறுகின்றன. இப்பாடல்களில் வேங்கை மலர்கள் குறிஞ்சி நிலப்பகுதியான மலைப் பகுதிகளின் வருணனைகளிலும் அவற்றின் வளத்தினைக் குறிக்கும் பின்புலத்திலும் பயன்பட்டுள்ளதை உணரமுடிகின்றது.

காந்தள் மலர்

காந்தள் மலர் குறிஞ்சி, முல்லை என இரண்டு நிலங்களிலும் மலரும். ஆனால் குறிஞ்சி நிலப் பொதுநாகிய கூதிர்காலம் காந்திகைத் திங்களில் மலர்வதால் இது குறிஞ்சி நிலமலர் என்பதை உறுதி செய்யலாம். கார்த்திகை மாதத்தில் மிகுதியாக மலர்வதால் இதற்குக் கார்த்திகை மலர்

[illegible] உள்ளது. இவை பெரும் [illegible] மலைப்பகுதிகளில் மட்டுமே மலர் [illegible] இம்மலர் பற்றி மு.அருணாசலம் [illegible] குறுந்தொகையில், "செங்காந்தள் குறிஞ்சி [illegible] பகுதிகளில் பூத்துக் குலுங்கிடும் [illegible]. கபிலர் குறிஞ்சிப்பாட்டில் [illegible] மலையில் பூத்திடும் பூக்களைப் பற்றிச் [illegible] பொது நிலப்பூ வகையாக இதனைக் குறுகின்றார். காந்தள் மலரையே முதல் [illegible] சொல்லித் தொடங்குகின்றார் (குறுந்தொகையில் இயற்கை வளம், ப.163) என்று கூறுகின்றார்.

பொறையன் எனும் மன்னனின் கொல்லி மலையின் உயர்ந்த இடத்தில் காந்தளின் அசையும் பூங்கொத்துக்களில் வண்டுகள் தேனை நுகரும் என்று குறிஞ்சி நில வருணையில் காந்தள் மலர் பயன்பட்டுள்ளதை,

................பொறையன்
உரைசால் உயர் வரைக் கொல்லிக்
குடவயின்
அகல் இலைக் காந்தள் அலங்கு குலைப்
பாய்ந்து
பறவை இழைத்த பல் கண் இறாஅல்
(நற்.185)

எனும் வரிகளால் அறியமுடிகிறது. புதல்வனைப் பெற்றெடுத்த மடந்தை மார்பினைத் தன் கையால் பிடித்துப் புதல்வன் வாயில் வைத்துப் பாலூட்டுவாள். இக்காட்சி, காந்தள் பூங்கொத்தோடு பொருந்திய வாழை மடலின் நீரைச் சிவந்த முகமுள்ள குரங்கு [illegible] தோன்றியுள்ளது. இதனால் இப்பாடலின் சிறந்த உவமை நயத்தையும், குறிஞ்சி நில வளத்தையும் அறியமுடிகிறது. இதனை,

புதல்வன் ஈன்ற பூங்கண் மடந்தை
முலை வாய் உறுக்கும் கை போல், காந்தட்
குலைவாய் தோயும்கொழு மடல் வாழை
அம் மடல் பட்ட அருவித் தீம் நீர்
செம்முக மந்தி ஆரும் நாட (நற்.355)

எனும் வரிகள் விளக்குகின்றன. காந்தள் மலர் குறிஞ்சி நிலத்திற்கு அழகு சேர்க்கவும், [illegible] வளத்தைக் குறிக்கவும் வருணனைப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

மௌவல்

மலை சூழ்ந்த கானகத்தைப் பொருந்திய [illegible] சிறுகுடியினரின் [illegible] மிகுந்த பகுதிகளில் [illegible] மௌவல் மலர்ந்து அழகு [illegible] என்பதை,

கல்லக வரைப்பில் கான் கெழு சிறுகுடி
மெல் அவல் மருங்கின் மௌவலும்
அரும்பின"
(நற்.122)

என்ற அடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

நீலமலர்

குறிஞ்சி நிலத்தில் நீர்ச் சுனைகள் மிகுதியாகக் காணப்படும். அந்த சுனைகளில் நீலமலர் மலர்ந்து காணப்படும். குறிஞ்சி நிலத்தின் சுனை ஒன்றில் நீல மலர்கள் கண் போன்று மலர்ந்துள்ளதை.

நீடு இதழ் தலைஇய கவின் பெறு நீலம்
கண் என மலர்ந்த சுனையும் (38)

என அகநானூறு குறிப்பிட்டுள்ளதன் வழி அறிய முடிகிறது.

பிடவ மலர்

அழகிய சங்கின் முதுகில் அரக்கைத் தீற்றியது போன்ற சிவந்த வரிகளையுடைய இதழை உடையது நெடுந்தூரம் மணம் கமழும் பிடவம்பூ. அதன் தாதை அளைந்த வண்டு பொன்னை உரைக்கும் கட்டளைக் கல்போல நிறத்தைப் பெறும். இப்படிப்பட்ட வளமுடைய மலைப்பகுதியை உடையவன் தலைவன் என்பதை,

அவ்வளை வெரிநின் அரக்கு ஈர்த்தன
செவ் வரி இதழ சேண் நாறு பிடவின்
நறுந் தாது ஆடியதும்பி, பசுங் கேழ்ப்
பொன் உரை கல்லின் நல் நிறம் பெறூஉம்
வளமலை நாடன்.. (நற்.25)

என்ற வரிகள் வழி அறியமுடிகிறது. இங்கு பிடவம் பூ மலை வளத்தை வெளிப்படுத்திப் பின்புலத்தில் அமைவதைக் காண முடிகிறது.

கூதள மலர்

செழியனின் வளம் மிக்க சிறுமலை என்னும் பெயருடைய பக்கமலையிலே கூதளம் கமழும் என இங்கு மலை வருணனைக்குக் கூதளமலர் கூறப்பட்டுள்ளது. இதை,

சிலம்பின் கூதளங் கமழும் வெற்பின்
(அகம்.47)

எனும் அடி வெளிப்படுத்துகிறது.

எறுழ மலர்

விரிந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய எறுழ மலர்கள் உதிர்ந்து பரந்த முருகப்பெருமான் விரும்பி உறைகின்ற பெரிய மலை என இங்கு, மலை வருணனையில் எறுழ மலர் பின்புலமாக அமைவதை,

ISSN 2320-4842

..... விரி இணர்க்
கல் எனும் ஒள் வீ தாஅய
[illegible] அமர் மாமலை (புறம்.108)

[illegible] அறியமுடிகிறது

குவளை மலர்

[illegible] குவளை [illegible] மலர்க்கூடிய மலராகும் மலையில் [illegible] பெரிய இதழ்களை [illegible] குவளை மலர்ந்து மலைக்கு அழகு [illegible]

தடவு வாய்க் கலித்த மா இதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புது மலர்த் தண் சிதர் கலாவப்
.....மால்புடை நெடு வரை (புறம்.105)

எனும் பாடலடிகளால் அறியமுடிகிறது. இதுபோல குவளை மலர் மலை வருணனையில் அமைந்துள்ளதை என்ற பாடல்கள் விளக்குகின்றன. இவற்றையெல்லாம் தாண்டிக் கபிலர் எனும் புலவர் பெருமகனார் குறிஞ்சிப் பாட்டில் 99 வகையான மலர்களை எழிலோவியம் போலக் காட்டியுள்ளார். குறிஞ்சி நிலத்தின் அத்துணை அழகும் நிரம்பப்பெற்ற பெட்டகமாக அவரது 35 அடிகள் அமைகின்றன. ஒவ்வொரு மலரையும் ஏற்ற அடைமொழியுடன் அழகுபடக் கூறியுள்ளார்.

குறிஞ்சி நில மலரேயன்றிப் பிற நில மலர்களும் இதில் மயங்கி வந்துள்ளன. மலர்களைப் பற்றிய இத்துணை ஈடுபாடு ஒரு தமிழ்ப்புலவருக்கு மட்டுமே இருந்துள்ளது தமிழர்கள் இயற்கை மீது கொண்ட பற்றினை இவை பறை சாற்றுகின்றன குறிஞ்சிப்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள 99 வகை மலர்களைச் சில ஆய்வாளர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகுதிப்படுத்திக் கூறுகின்றனர். பழைய உரைகளில் இவை 99 என் எண்ணிக்கையிலேயே அமைந்துள்ளன. இத்தனை மலர்களும் குறிஞ்சி என்ற மலையும், மலை சார்ந்த பகுதியையும் வளம் மிக்கதாகவும், அழகு மிக்கதாகவும் எடுத்துக்காட்டும் வகையில் பின்புலமாக அமைந்துள்ளன. இதனை

..... வள்ளிதழ்
ஒண்செங் காந்தள் ஆம்பல் அனிச்சம்,
தண்கயக் குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
....
மாலங் குடைய மலிவன மறுகி
வான்கண் கழீஇய அகலறைக் குவைஇ
(குறிஞ்சி.62-98)

[illegible] பெரிய இதழ்களையுடைய [illegible] 7. செங்கொடுவேரிப்பூ, 8.தேமாம்பூ, 9. [illegible] 10 பெருமூங்கிற்பூ11 [illegible] 12 நெருப்பை ஒத்த எறுழம்பூ, 13. [illegible] 14. கூவிளம் பூ 15. [illegible] 16. [illegible] 17. வெண்பாலைப்பூ 18. பஞ்சாயக் கோரை 19. வெண்காக்கணம் பூ 20. கருவிளம் பூ 21. பயினிப் பூ 22. வானிப்பூ 23. குரவம் பூ 24. பச்சிலைப் பூ 25. மகிழம்பூ 26. காயாம் பூ 27. ஆவிரம் பூ 28. சிறுமூங்கிற் பூ 29.ஆவைப்பூ 30.சிறுபூளைப்பூ 31. குன்றிப்பூ 32. முருக்கிலை 33. மருதம் பூ 34. கோங்கம் பூ 35. மஞ்சாடிப் பூ 36. மஞ்சாடி மரத்தின் பூ 37. பாதிரிப்பூ 38. செருந்திப்பூ 39. புனலிப் பூ 40. சண்பகப்பூ 41.கரந்தைப் பூ. 42.காட்டு மல்லிகைப்பூ, 43. மாம்பூ,53. தென்னம்பாளை, 54. செம்முல்லை, 55.தாமரைப்பூ 56. ஞாழற்பூ 57. மௌவற் பூ 58. கொகுடிப் பூ 59. பவழக் கான் மல்லிகைப் பூ 60. சாதிப்பூ, 61. கருந்தாமக் கொடிப் பூ,44. தில்லைப் பூ, 45. பாலைப்பூ, 46.முல்லைப்பூ,47. கஞ்சங் குல்லைப்பூ 48.பிடவம்பு 49. செங்கருங் காலிப்பூ 50. வாழைப்பூ 51. வள்ளிப்பூ 52.நெய்தற்பூ, 62.வெண்கோடற்பூ 63.தாழம்பூ 64.கரபுன்னைப்பூ 65.காஞ்சிப்பூ 66.கருங் குவளைப்பூ 67. பாங்கர்ப்பூ 68. மரவம்பூ 69. தணக்கம் பூ 70 இண்டம் பூ 71. இலவம் பூ 72. கொன்றைப் பூ 73. அடும்பம் பூ 74. ஆத்திப்பூ 75. அவரைப் பூ 76. பகன்றைப் பூ 77. பலாசம் பூ 78. அசோகம் பூ 79. வஞ்சிப்பூ 80.பிச்சிப்பூ 81. கருநொச்சிப்பூ 82. தும்பைப்பூ 83. திருத்துழாய்ப்பூ 84. விளக்குப் போலும் பூவினையுடைய தோன்றிப்பூ 85. நந்தியாவட்டப்பூ 86.நறைக்கொடி 87. புன்னாகப்பூ 88.பருத்திப்பூ 89. பீர்க்கம்பூ 90. குருக்கத்திப்பூ 91. சந்தனப்பூ 92. அகிற் பூ 93. புன்னைப் பூ 94.நாரத்தம்பூ 95.நாகப்பூ 96.இருள்வாச்சிப்பூ 97. குருந்தம் பூ 98. வேங்கைப்பூ 99. புழுகுப்பூ என்பனவாகும். குறிஞ்சிநில வருணனையில் அவ்வந்நிலத்திற்கு உரிய மலர்களே பெரும்பாலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனால் கருப்பொருள் என்ற அடிப் படையிலே சங்கப் புலவர்களால் மலர்கள் கையாளப் பட்டுள்ளமை இக்கட்டுரையின் வாயிலாகப் புலனாகிறது.